

Berigtiges den saaledes forfaldne Leie ikke, efterat Eieren eller Kommissioneren, hvis Toldvæsenet ved at finde ham, derom er paamindet, eller er dennes Navn eller Opholdssted Toldvæsenet ubekendt, bekendtgjøres Varerne ved deres Mærker, Art og Slags i en af Stedets eller Egnens Tidender, som dertil bedst egner sig, hvorved tillige forklares: naar, hvorfra og med hvilken Skipper eller anden Leilighed de ere indførte. De herved foraarjagede Omkostninger falde Varerne til Last i Forhold til det Rum, hver enkelt har optaget i den samlede Bekendtgjørelse.

Melder Ingen sig inden 3 Maaneder efter denne Bekendtgjørelse, optager Toldvæsenet en Fortegnelse over Varerne og bortfælger dem, efter forudgaaet Bekendtgjørelse, ved offentlig Auktion, efter Omstændighederne til Forblivelse i Landet eller til Udførsel. Af Udbyttet afholdes Omkostningerne ved Bekendtgjørelsen og Salget, samt Pakhusleie og de Toldafgifter, som maatte være at erlægge.

Overskuddet beregnes Statskassen til Indtægt. Men saafremt Eieren inden Forløbet af 3 Aar efter Salget melder sig og behørig godtgjør sin Eiendomsret til de folgte Varer, skal han være berettiget til at erholde Overskuddet udbetalt.

Kapitel III.

Skibsafgiften.

§ 37.

I udenrigsk Fart, hvorved forstås al anden Skibsfart end den, der efter Loven af 16de Juni 1879 om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigsk Fart er indenrigsk eller skal behandles som saadan, erlægges saavel ved Indklaring som ved Udklarering, med de nedenfor nævnte Undtagelser, en Skibsafgift af 25 Ore for hver Ton, som det losfede eller ladede Gods bestuwer. Uprivilegerede Staters Skibe erlægge Skibsafgiften med et Tillæg af 50 pCt.

§ 38.

Gaar et Skib, paa samme Reise dels i indenrigsk dels i udenrigsk Fart, erlægges Skibsafgiften kun for det Gods, der føres i sidstnævnte Fart.

§ 39.

Skibsafgiften erlægges ikkun for det Gods, der virkelig lades eller losses her i Landet. Herunder er dog ikke indbefattet Skibets Proviant og andre Gjenstande til Brug i Skibet paa dets påagjældende Reise, t. Ex. Stenkul i Dampskibe og Redskaber til Fiskefangst.

Godset ansættes til Tons efter det af Toldbestyrelsen udfærdigede Bestøringsreglement, saaledes at i intet Tilfælde et større Tonsstal kan beregnes end det, hvortil Skibet er maalt, og at der, saalænge Skibets fulde Drægtighed efter Maalebrevet ikke er naaet (hvilken ellers bliver at tage til Følge, om den endog lyder gaa Brødt-Tons), kun regnes efter fulde Tons, idet under $\frac{1}{2}$ Ton ikke regnes, og $\frac{1}{2}$ Ton eller derover regnes som en Ton.

Til Dækslast tages der kun Hensyn, forsaavidt Lasterummet under Dækket ikke er fuldt bestuwet med Gods, hvoraf Skibsafgift erlægges.